

De dingen die ik in Nederland heb gevoelt!

Hiroki Komatsuyama (Yamada JHS leraar)

1 De geschiedenis van de uitwisseling

Het waren tien dagen waarin ik de zwaarte van de geschiedenis van de uitwisseling tussen Yamada en Zeist voelde. Op het CLZ, directrice Leusink, lerares Ingrid, lerares Visser, leraar Stephen. Meneer Steensma van de Hofreis. Conny en haar man. Gids/tolk Chima Yamaguchi. De burgemeester van Zeist en meneer van Gemeren. De uitwisseling bestaat dankzij de inzet van vele mensen.

2 De kwestie van mensenrechten in het Anne Frank Huis

In het huis waarin Anne Frank zich schuil hield hing een benauwende sfeer. Dat voelde ik vooral op de tweede en derde verdieping waar Anne zich twee jaar lang verborgen hield. Ik had het boek wel gelezen om als ik eerlijk moet zijn dan was het gewoon een verhaal over een vreemde. Maar toen ik daadwerkelijk naar de plaats ging waar ze woonde voelde ik heel veel dingen. Zo vroeg ik me af waar ze aan had gedacht terwijl ze daar woonde en hoe lang de dagen wel niet geleken moesten hebben, wat ze aan ons

had willen vertellen etc. Als het om rassendiscriminatie gaat zijn Japanners een beetje onwetend en het was dan ook een kans voor mij om over veel dingen nate denken. Ik realiseerde me dat net als oorlog, rassendiscriminatie een van de vele problemen is waaronder we op dit moment gebukt gaan en waar nog steeds geen oplossing voor gevonden is. Ook de delegatieleden hadden veel vragen en keken nmet veel aandacht naar de exposities. Ik denk dat het een hele goede ervaring was om dit alles in het echt en op die manier te kunnen zien. Dankzij het bezoek aan het Anne Frank Huis wil ik nog eens 'het dagboek van Anne Frank' lezen en ik vanvast niet de enige die dat denkt.

3 Mijn dank aan mevrouw Chima

Ik ben ontzettend dankbaar voor mevrouw Chima. Niet alleen vertaalde ze voor ons en gaf ze uitleg in de bus, maar ook was haar uitleg bij de schilderijen van het Rijksmuseum en het Van Gogh museum geweldig. Zo wist ze in groot detail allerlei anecdotes te vertellen die niet in het informatieboekje geschreven stonden en de gedachten achter de kunstwerken van de kunstenaars. De kunstenaars die de kunstwerken hebben gemaakt zijn natuurlijk geweldig maar de mensen die de kunstwerken begrijpen en ze in de musea komen bewonderen zijn ook geweldig. Ik was erg onder de indruk van de kunstwerken van Rembrandt in het Rijksmuseum. Het schaamt me om het te zeggen maar voordat ik naar dit museum ging wist ik niet eens wie Rembrandt was. Toen ik zijn kunstwerken voor het eerst zag was ik meteen fan van Rembrandt. Zelfs voor iemand die niet veel weet over schilderijen zoals ik zag hoe geweldig de kunstwerken waren. Ik was vooral onder de indruk van 'het Joodse bruidje' en Rembrandts zelfportret. In het Van Gogh museum was ik erg onder de indruk van de verandering die de schilderijstijl van Van Gogh door de jaren heen maakte. In de beginperiode waren zijn kunstwerken allemaal erg donker, en ik zag hoe ze steeds lichter en kleuriger werden. Toen ik leerde dat het Japanse 'Ukiyoe' een grote invloed waren op de kunstwerken van Van Gogh werd ik steeds meer geïnteresseerd in zijn werk. Ik vroeg me af wat voor kunstwerken Van Gogh gemaakt zou hebben als hij nog tien jaar langer had geleefd.

4 De schoonheid van het stadsgezicht

In Nederland bezochten we verschillende steden zoals Zeist, Amsterdam, Den Haag, Utrecht, de Zaanse Schans etc. Alle steden met hun vele rivieren en kanalen waren zo mooi dat het wel kunstwerken leken en ik dacht dan ook vaak "Hier zou ik wel eens een keer willen wonen." Ik dacht na over de verschillen tussen Nederland en Japan. Ten eerste, er zijn weinig uithangborden. In

Japan zie je veel uithangborden maar in Nederland zie je ze bijna niet. Alleen als het echt nodig is zoals verkeersborden etc. De sfeer van het stadsgezicht wordt gevormd door de gebouwen, wegen, kanalen, rivieren en parken etc. het Nederlandse landschap was echt prachtig en verfrissend.

Ten tweede, je ziet geen stroomlijnen of stroompalen. In Nederland zie je geen stroomlijnen of stroompalen omdat deze onder de grond zitten. Ik was onder de indruk hoe open en groot de lucht eruit zag omdat er geen stroomlijnen of palen zijn, maar ik realiseerde me dat dit waarschijnlijk mogelijk was omdat het een gebied is waar zo weinig aardbevingen zijn. Het was erg relaxt omdat je niet het gevoel had dat je

vanboven door iets werd verdrukt.

Ten derde, dat de kanalen vol worden benut. Ze worden niet alleen gebruikt voor het vervoeren van voorzieningen en toeristische rondvaarten, zo gebruiken ze de boten ook om in te wonen. Toen ik hoorde dat de boten aan het kanaal gewoon net als normale huizen hun eigen stroom- en watervoorzieningen hebben was ik erg verbaasd.

Omdat elke stad zijn eigen bijzonderheden heeft was het erg leuk. Het lijkt me moeilijk

om er te wonen maar het was alleen al gezellig om rond te kijken in Amsterdam met haar vele woonboten.

5 Als het geen goed product is dan overleeft het bedrijf niet

In Nederland vind je grote bedrijven die beroemd zijn over heel de wereld. Producent van elektrische apparaten Philips, Heineken van het bier, Unilever van de huishoudelijke producten, de ING bank etc. Ik denk dat deze bedrijven door allerlei inspanningen, heel veel inzet de positieve hebben kunnen bemachtigen die ze nu hebben. In tegenstelling tot Japan kan men in het Nederland data aan andere landen grenst zo naar het buitenland. Daarom is het voor bedrijven nodig om niet alleen met bedrijven in hun eigen land te concurreeren maar met bedrijven uit de hele EU. Daarom dank ik dat het onvermijdelijk is dat alleen maar bedrijven die echt goede producten maken overleven. De verbruiksbelasting in Europese landen is hoog in vergelijking met Japan, in Nederland is dat 19 procent. Er is dan wel een belastingvermindering op etenswaren etc. maar ik kreeg de indruk dat veel mensen goede producten lang en duurzaam gebruiken. Omdat mensen uit Nederland en Europa een goede neus hebben voor kwaliteitsproducten kunnen bedrijven alleen maar overleven als ze goede producten leveren.

6 Energiek actie ondernemen met een doel voor ogen.

Ik was erg verbaasd toen ik de studenten van het CLZ voorbereidingen zag doen voor het feest. Ik was verbaasd door het grote aantal specialisten dat te voorschijn kwam. De aula werd veranderd in een danshal voor de discodie als laatste tijdens het afscheidsfeest zou plaatsvinden. Dit werd allemaal gedaan door de leerlingen zelf. Eerst de verlichting. Het was een hele verrassing voor me, vooral omdat ik het voor het eerst zag maar de verlichting werd geregeld met een computer. Het is blijkbaar mogelijk om de verlichting zo te programmeren dat de kleur, vorm en beweging van de verlichting aangepast wordt aan de muziek die wordt gedraaid. Dit werd allemaal gedaan door een mannelijke leerling die eruit zag al seen eerstejaars student van het CLZ. De verlichting bewoog zoals hij het in de computer had geprogrammeerd en gaf echt de sfeer van een danszaal. Ten tweede de DJ. Als ik aan een DJ denk zie ik iemand voor me die elpees draait maar de DJs van nu gebruiken blijkbaar CDs voor de muziek en een pparaat waarop je op twee plaatsen CDs af kunt spelen. Hij gebruikte wel meer dan honderd CDs. Volgens mij was het wel genoeg muziek om de hele nacht van te kunnen genieten. Het apparaat dat hij gebruikte had veel knoppen en hendels waarmee hij de snelheid en de toon van de muziek meek on veraneeren. Toen ik de rehearsal met de verlichting en de muziek zag was het echt een disco. Ik was echt onder de indruk dat middelbare schoolstudenten zoveel kunnen. Er was maar veertig minute voor het danken tijdens het feest maar door de zelfgemaakte dansvloer, met de rookmachine en een soort van printer waar bellenblaas uitkwam en vooral het enthousiasme van de leerlingen was het een hele gezellige tijd. Die geweldige tijd was mogelijk door de vele specialisten die alles hadden voorbereidt. Ik wild an ook mijn respect tonen voor dese pros.

7 De overvloed aan computers en audiovisuele hulpmiddelen

Het CLZ neemt studenten aan die door willen studeren naar een hoger onderwijs. Het CLZ heeft zo'n 1200 leerlingen. Er zijn elkjaar zoveel kandidaten die naar het CLZ

willen dat ze leerlingen moeten weigeren. Er waren verschillende dingen die me verbaasden op het CLZ. Ten eerste, het aantal en de soorten computers. Er waren niet alleen computers in de computerruimte maar ook veel computers in de bibliotheek, in de studieruimte en in het digitorium. Er waren meer dan zes ruimtes waar je tegelijkertijd computerles zou kunnen geven. Er werd niet alleen Windows gebruikt maar ook Mac. De leerlingen van het CLZ zijn briljant in het gebruiken van computers. Zowel de

snelheid van het typen, hun vaardigheid om dingen op te zoeken op het internet en het gebruik van software was echt helemaal geweldig. En het was niet alleen maar een klein gedeelte van de leerlingen, bijna alle leerlingen waren zo goed met computers. Alleen een Japanner die weinig van computers afweet raakte ik een beetje in paniek.

Ten tweede, in elk leslokaal staat een computer en een projector voor de leraren zodat ze er op elk moment gebruik van kunnen maken. De leraren maakten er effectief gebruik van tijdens

de introductie en de opzet van het lesthema waardoor de les echt tot leven kwam. Het is ideaal dat ze het meteen kunnen gebruiken als ze willen. Bij bijna alle lessen waar ik een kijkje nam werd de audio visuele apparatuur op een effectieve manier gebruikt waardoor de leerlingen een beter begrip kregen van de lesinhoud.

8 In het echt ervaren

Tijdens ons bezoek aan het CLZ was er een optreden van een band. Dit optreden dat plaatsvond in de aula was reuze gezellig. De band was blijkbaar uitgenodigd door de school. De delegatieleden zaten samen met hun gastvrienden op de eerste rij. Er werd niet alleen geluisterd naar de muziek maar ook stelden ze het genre van de muziek voor en gaven ze de leerlingen de kans om nummers aan te vragen. Er werden verschillende muziekgenres voorgesteld waaronder rock, country, jazz en blues. Het was natuurlijk erg leuk dat de liedjes die ze hadden aangevraagd voor hun ogen werden gespeeld en de leerlingen raakten er dan ook echt bij betrokken. Dat ze een kans hadden om een band in het echt te zien heeft er niet alleen voor gezorgd dat ze een beter begrip hebben gekregen van muziek maar ook dat er dankzij deze ervaring meer leerlingen geïnteresseerd zijn geraakt in muziek. Ik heb me opnieuw gerealiseerd dat bij kunst het

zien en daadwerkelijk in aanraking komen met de kunst begrip verdiept en interesse opwekt.

9 Homestay

Ik verbleef drie dagen bij familie de Wijn. Meneer de Wijn is een leraar op de universiteit en is al vaker in Japan geweest. Sommige gesprekken konden gewoon in het Japans en dat was heel erg relaxt. Meneer en mevrouw de Wijn kunnen verschillende talen waaronder Nederlands, Engels en Duits spreken en ik was dan ook erg jaloers. Meneer en mevrouw de Wijn zijn rustige, intelligente mensen. De eerste dag gaf ik hen de soeveniertjes die ik had meegebracht en stelden we elkaars familie voor met behulp van fotos. Ze waren erg op de hoogte van zowel Japan als de soeveniertjes die ik had meegebracht en ze begrepen dan ook meteen wat het was. Als soeveniertjes had ik een Maneki Neko (gelukskatje), een scheurkalender, honing en kaarten meegebracht. Ze waren er erg blij mee en gaven het een mooi plaatsje in hun woonkamer. Ik was erg blij. De zoon en dochter van familie de Wijn wonen op zichzelf en dus woont het echtpaar met hun twee-en. Na het avondeten vertelde hij

me met behulp van een kaart over de geschiedenis van o.a. de landwinning in Nederland. Nederland heeft maar een oppervlakte ter grootte van Kyushu maar ik leerde hoe men deze beperkte ruimte door de jaren heen heeft gebruikt. Ook vertelde hij me over o.a. Den Haag, Amsterdam en Utrecht, plaatsen die ik tijdens mijn verblijf in Nederland zou bezoeken.

De tweede dag, voor het avondeten speelden we onder andere met demontagepuzzels. Het was niet alleen dat ik er niet erg goed in ben, de meeste waren zo ingewikkeld dat ik ze niet zonder hulp kreeg opgelost. Na het avondeten vertelde meneer de Wijn me met behulp van een kaart over de tijd toen het Romeinse Rijk het land probeerde te veroveren. Maar het lukte hen blijkbaar niet om Nederland te bezetten. Een van de redenen hiervoor was de sterke zeemacht. Daarna vertelde hij me ook over het Rijksmuseum en het Van Gogh museum dat we de volgende dag zouden bezoeken. Dankzij zijn uitleg keek ik er erg naar uit.

De derde dag, we praatten samen over het Rijksmuseum en het Van Gogh museum. Ik

vond het jammer dat we niet meer tijd hadden in de musea. Zelf had ik graag nog wat meer tijd genome nom eustig rond te kijken. Na het avondeten kreeg ik soeveniers voor

mijn familie. Ik kreeg presentjes die typisch Nederland waren. Er zaten breekbare dingen bij en ik besloot ze in het midden van mijn koffer te doen en voorzichtig mee naar huis te nemen. Het eten wat ik heb genoten bij mijn gastgezin was erg lekker. In de gerechten die mevrouw de Wijn voorbereidde stond groente en vlees centraal en het was echt heerlijk. Wat vooral een indruk op me heeft achtergelaten is het gerecht rode kool. Het was echt zalig. De smaak was zuur maar

ook zoet, het was een gerecht dat ik in Japan nooit heb gegeten. Mevrouw de Wijn heeft vol zorg allerlei gerechten voorbereid en ik kon alleen maar mijn dankbaarheid tonen door "Lekker!" te zeggen, maar het was ook echt allemaal ontzettend lekker.